

## [Grue-Sørensen.]

at kødprisen vil falde, fordi landbruget, producenterne, nu får fuld hudepris. Det er jo et led i forliget, så det kan vi tiltræde. Det er med tilfredshed, også med hensyn til andre områder, at vi ser på ophevelsen af hudeordningen, for som den højtærede minister gjorde os bekendt med, har den voldt store vanskeligheder for kødeksporten. Jeg ved i alt fald bestemt, at den har medført endog meget store vanskeligheder for kødeksporten til Sverige. I sin tid var der også vanskeligheder for kødeksporten til England og Holland, netop fordi vi havde så lav en hudepris her i landet.

I § 2 er der en bestemmelse, hvorefter den højtærede landbrugsminister kan gennemføre en eksportafgift for at fastholde den nuværende kødpris. Må jeg i den forbindelse sige, at efter de sidste ugers stærke stigning i kødpriserne var det forsåvidt ønskeligt, om stigningen ikke vil blive større, forudsat at omkostningerne for landbruget heller ikke stiger, så at der ikke skulle opkræves en sådan eksportafgift. At denne paragraf er indføjet i lovforslaget, må vi affinde os med, eftersom der er givet tilsagn om prisbinding ikke alene for smør og mælk og fløde og flæsk, men også, gennem § 2 her i lovforslaget, for kød. Betænelighederne ved denne paragraf neutraliseres iøvrigt i nogen grad ved den højtærede landbrugsministers slutmærkninger under debatten om kornordningen. Jeg kan derfor tilsige mit partis støtte til gennemførelse af lovforslaget, som det her er forelagt.

Med hensyn til det andet lovforslag om afgift på huder og skind og læder erkender vi nødvendigheden af det og finder det i allerhøjeste grad rimeligt, at disse ordninger gennemføres, for at der ikke skal tilfalde dem, der nu ved ophevelsen af maksimalprisen ligger med huder og skind og læder af forskellig art, en altfor stor fordel. Også dette lovforslag kan vi fra mit partis side anbefale til vedtagelse i den form, hvori det foreligger.

Vi erkender, at den her foreslåede ordning er et væsentligt fremskridt sammenlignet med det, som nu bliver ophævet. Vi beklager, at det medfører en ret omfattende administration, som er os imod, men som i forbindelse med den ordning, de fire gamle partier er blevet enige om, er nødvendig. Når jeg har brugt udtrykket, at det er med glæde, vil jeg gerne rette det til, at det er med delvis tilfredshed, vi nu kan se enden på den hidtil gældende hude-

ordning. Jeg tager et lille forbehold med hensyn til tilfredsheden af den simple grund, at den endelige og fuldstændige ophævelse af denne ordning er det, vi imødeser med størst tilfredshed.

**Korsgaard:** Når den højtærede landbrugsminister i sin forelæggelsestale sagde, at der har været besværligheder forbundet med gennemførelsen af det lovforslag, som nu ligger her på landstingets bord, er det vist ganske rigtigt. De besværligheder synes nu at være overvundne, idet det foreliggende lovforslag er blevet tiltrådt af det andet høje ting.

Den højtærede landbrugsminister gik så vidt, at han sagde, at nu håbede man at have fundet en tilfredsstillende løsning. Hvorvidt den vil tilfredsstillende alle her i landet, er jeg ikke så sikker på. Jeg er ikke så sikker på, at man ikke i Vestjylland, i de kødproducerende egne, vil synes, at man kommer til at bære for stor en del af den eksportafgift, der nu gives bemyndigelse til at opkræve. Jeg ved meget vel, at opkrævningen af denne eksportafgift vil betyde, at prisen på hjemmemarkedskvæget, det kvæg, der sælges på hjemmemarkedet, vil gå nogenlunde tilsvarende ned, så de producenter, der leverer slagtekvæg til hjemmemarkedet, også vil komme til at føle en nedgang svarende til den, der bliver på eksportkvæget; det er nogenlunde indlysende. Men når jeg siger, at Vestjylland, de kødproducerende egne, trods dette vil komme til at bære en større del af den byrde, der lægges på producenterne af slagtekvæg, så er det, fordi jeg tror, at man i Vestjylland, i de kødproducerende egne, i det store og hele producerer mere kød, end man gør på øerne.

Jeg håber ikke, at den byrde, man her lægger på vestjyderne, bliver større, end at den kan opvejes af den tilfredshed, der ligger i, at man bliver fri for den famøse hudeordning, som har været gældende siden før krigen, en hudeordning, som sikkert har kostet landbruget en del penge, men dog ikke så mange penge, som det ærede medlem hr. Grue-Sørensen gav udtryk for, når det ærede medlem nævnte, at så og så mange kreaturer var der gået til hjemmemarkedet og til eksport, og så og så mange fedekalve var der gået til hjemmemarkedet og til eksport. Såvidt jeg kan skønne, er det nogenlunde givet, at for de kreaturers vedkommende, der går til eksport, enten det er kreaturer eller det er fedekalve, går huden med ud, og her får landbruget fuld pris for huden. Det er også min opfattelse,